

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ศูนย์ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์การหาความสัมพันธ์ภายในที่ถูกต้อง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความสนใจในการอ่าน เพื่อความเพลิดเพลิน (X_1) ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย (X_2) และผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนวิชาภาษาไทย (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์ภายในที่ถูกต้องแบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปร 3 ตัว

ตัวแปร	X_1	X_2	Y
X_1	1.00	0.12*	0.35*
X_2		1.00	0.31*
Y			1.00

* $P < 0.01$

จากตารางที่ 1 ผลปรากฏดังนี้

1.1 ค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน กับ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์เท่ากับ 0.35 ซึ่งผลการวิจัยถือคดีต้องกับสมมติฐานที่ 1

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.31 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินกับ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.12 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุฤดู (Multiple Correlation) ระหว่าง ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (X_1) ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย (X_2) และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ค่าดังนี้

$$\begin{aligned} R_{y \cdot x_1 x_2} &= 0.44^* \\ R^2 &= 0.19 \\ * P &< 0.01 \end{aligned}$$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุฤดูระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย (ตัวแปรต้น) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย (ตัวแปรตาม) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมุติฐานของการวิจัยข้อที่ 4 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุฤดูมีค่า 0.44 และมีค่าสูงกว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย แสดงว่า เมื่อนักเรียนมีความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และความสามารถในการเขียนความเรียง ภาษาไทยร่วมกันจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยได้ดีกว่า การมีความสนใจ ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านใด ด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ ($R^2 = 0.19$) ซึ่งมีความหมายว่า ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ร้อยละ 19 เป็นผลมาจากการสนใจ ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยร่วมกัน สำหรับความแปรปรวนที่เหลืออีก ร้อยละ 81 เป็นส่วนที่เกิดจากสาเหตุอื่น